

hinc ad bonitatem cognita ab illa iam amorem ut ab omni
 desiderium, ut quicquid uis gaudium, sed hinc uarietas
 uidetur consistere in sola cognitione: quod cognitio est
 uarietas, ut finis. Ad quod amorem finis met
 ad inordinatum talis desiderium non uenit in hunc cogni
 tione, sed a mutuo bonitatis. Finita: item eadem boni
 tatis ab illa sumpta sub ratione absentia, experientia, perf
 icta, cum amoris, gaudii, et desiderii, nam sum non est
 uarietas cognitio, sed obiectum, quod opponitur, ut appetitio, et
 ab omni, id est, finalis, cum finis.

Quod 3° eadem bonitatis appetitio ab illa re
 et obiectum uultus, appetitio appetitio, et obiectum apper
 titio. Ad hanc bonitatem est finis desiderium, quod ut repre
 sentatur in cognitione obiecti, et a cognoscere non
 quod representatur ab illa re, ut si finis non uult
 non ut quod representatur a sensu. Vnde aduerte hanc apper
 titio, obiectum hinc, ut cognitum in ea finalis, non redu
 gliare in ipsam cognitionem, ut saltem rationem uult
 non, sed finem, ut desiderium. sicut hinc ignis, ut affirmatus
 caliditas, quod demonstratur appropinquem est desiderium, non ut
 rationem finem caliditatis.

Sectio II.

De rebus quae possunt hinc rationem finis.

Dicitur, et in rebus, et in uis, id est, quae uis, et realiter datur
 in rebus, et ut apparet, id est, quod ut apparet datur in
 rebus: utraque diuiditur in honestam, delectabilem, et
 utriusque.

utitur, honesta e illa, q' sine ordi ad aliam delectationem
 e appetibile, et ppter se dicit nam valem ut V.g. iustia
 delectabilis e, q' alteri delectam gignit, si internam, si
 internam. Vtq' e illa, q' utitur, ut medio ad regimen
 aliqd, ut dicitur formam x. **Quæstio 2.ª** Ut bonitas app
 aret sufficiat ad finalandum. **R. Affe r' i' i' p' r'**
 objecta se p' appetitum boni aliqd, q' tale e ut appare
 nter, id e, q' subij' appetat, ut honestum e delectabi
 le, i' h' tale n' sit a se viciate. **R. x. x**

Oppones: ius t' h' regt e' i' i' app'etibilem
 veritam apparentem: q's nec ius ulq' h' i' p' p'etibilem
 bonitatem apparentem. **Respo' i' iam,** rad e, q' i' t' i' i' i'
 sit p'ia cognoscens dum iudicat d'ct' formam i' t' t' o, q' u
 e' a p' r' i' e, i' h'c ipum dicit iudicium. at us ulq' p' r' a
 i' i' t' p'ia sua n' tenet. i' formam i' t' t' o, q' u' e' a
 p' r' i' e, sed it' p' illi p'ponit ab i' t' t' u, ad q' p' p'etibilem
 q' r' e' t' t' o' b' t' u' m' t' a' l' e, t' t' a' l' e' s' i' t' n' o' u' s' a' d' u' l' l' u' m' p' a' t' e' m' a' e' x' t' e' r' i' u' m'

Et hinc fit, q' d' q' n' do alij' i' i' i' i' t' t' u' i' g' n' o' r' a' n' t' i' a' f' a' c' t' u' m' n' e' u' l' l' u' m' p' a' r' i' u' m'
 i' u' b' t' a' l' i' i' o' e' i' g' n' o' r' a' t' a' n' e' p' p' r' i' s' s' i' m' i' t' m' a' l' i' t' a' t' e' m' i' s' e' r' i' t' e' r' i' t'
 e' r' a' u' b' i' u' l' l' u' m' p' a' t' e' m' e' i' d' e' o' s' i' t' u' d' a' t' h' o' m' i' n' i' m' i' g' n' o' r' a' n' t' i' a' b' i' i' u' m'
 e' u' i' u' i' t' i' u' s' t' o' m' i' t' i' q' u' o' d' a' m' h' o' m' i' c' i' d' i' u' m' n' o' u' s' f' a' c' i' t' u' s' i' g' n' o' r' a' n' t' i' a'
 V' o' i' n' i' q' u' e' a' b' i' i' s' p' a' n' a' t' u' r' i' l' l' i' a' n' i' m' a' t' i' o' n' e' h' i' c' p' p' t' e' r' a' d' m' a' i' n' d' i' c' i' u' m' x' x

Quæstio 2.ª Ut boni delectabile possit finaliare.
R. Affe r' i' i' i' q' a' h' u' m' i' u' n' d' u' m' p' o' s' s' e' a' p' p' e' t' i' p' p' e' r' s' e
 h' u' e' i' p' p' t' e' r' d' e' l' e' c' t' a' t' i' o' n' e' m' i' n' f' e' r' a' m' i' m' i' u' n' d' u' m' e' x' p' e' i' d' o' t' i'
 a' p' e' r' t' i' t' h' i' c' i' q' d' a' p' p' e' t' i' t' p' p' t' e' r' s' e' e' i' a' f' i' n' a' l' i' s' i' s' i' s' t' i' t' u' t'

causa, ut eius, ut inq. quia aliquid fiat: nec nisi talis bene sit
 ordine huius intentionum ad honorem, nisi quod opus
 modis in ordine ad morem, n. us, quod natus operatur, ubi phisic
 finis

Subiectio

Bonum utile, quod utile habet rem finem

Diffinitio: Bonitas utilis, in medio quod quod utile
 proprie finalitate. *De rege p. Vasquez, M. S. de*
Calo, o. Calo, q. 102, et 103 J. S. tractu 2, n. 122 quod
 finis amari propter se: sed medium, quod medium n. amari
 propter se, sed propter finem: et propter quod medium in tale
 ut hic rem utilis utilis, aut quod utile est amari pro
 propter id, ad quod est utile. *Phisic alij, quod bonitas mediij*
tale est ex se participata a fine: quod medium n. propter
se, sed propter finem amari: ut n. in totum utilis hic
rem finis: sed totum bonum, quod amari propter se

Contrariam sententiam sit *Hustadup, d. aia lq.*
22, n. 25: q. arguit: quod medium, quod medium est totum
utilis: quod hic alij bonitatem dicitur a bonitate
se finis, ac propter quod finalitate. Nam ut in J.
L, nam medium, quod medium n. est totum utilis
propter quod ad aum intensio, sed in q. ad aum
electio: ut us illa intensio est propter finem
electio est inq. effus: ubi dunt suffire, quod
medium ex bonitate afficiat a bonitate
in parte finis, ut maneat in tra obiectum
utilis

Dij

Sic: Quod hic dicitur veritatem inquam propter illam
 hanc partem dicitur a quibus: quod est medium habet dicitur
 bonitatem a bonitate finis. Ergo veritas: ratio dicitur est, quia med-
 ium, et hoc est obta dicitur de qua veritate est dicitur, quod aut-
 tem veritatem mouet simpliciter in se ad apertum.
 At vero ratio motiva, quod est finis non est quod est bonitas, sed illa ta-
 ntum, inquitur potest velle, non potest autem velle in boni-
 tate media, nam hoc potest sic ordinari ad bonitatem
 finis.

De pluri: effectus media dicitur pro ab intenc-
 tione finis: quod signum est, quod medium habet dicitur
 obrem motuum, sic dicitur bonitatem a bonitate finis. Ergo
 veritas est, quia velle, quod eadem bonitas potest in se, et in-
 dependenter in fine velle us, et dependenter in medio, ut
 spectat ad dicitur esse, et, quia dicitur autem potest
 dicitur ab obta motu, sed et a mali, ut
 multum dicitur.

Quare: est dicitur media sane intelligit velle
 potest unum, in aliud: quod signum est, quod unum
 medium habet dicitur bonitatem inquam, in non habet dicitur
 am. Ergo veritas, illa non est dicitur velle, quod
 unum medium potest magis bonum, in aliud in se, sed
 ex eo, quod dicitur ad finem breuius, facilius, aut reu-
 uis ad regnum, et propter hanc ductionem credunt alii, quod
 unum medium magis potest bonitatem finis.

De pluri: tandem dicitur propter eam dicitur
 media, nam dicitur dicitur velle purgandi dicitur, quod dicitur
 in tem, unum velle illa in qua reu dicitur magis afficit velle
 a bonitate in se, in velle alterius medi carmen inquam.

At:

Argues 1°: unum medium amant propter aliud v. g.
justitiam, et illa propter purgationem: ergo unum propter aliud finem in alicuius
re. Nego autem, riget omnia illa media, quae talia intendunt
immo propter sanitatem, immo in executione unum sit propter aliud
legitimum et medium quod medium est, ut unum medium propter aliud
ultimum, aliud proximum & c.

Argues 2°: autem supradictis, v. g. fidei, et caritatis et
media ad salutem, salutem, et in amant propter se ergo me-
dium propter finalitatem. Et autem supradictis amari propter se,
non quod utilis, sed quod honestus, nam quod utilis amant propter
beatitudinem, et quod honestus non est utilis, nisi quod honestus: ergo si
amant quod honestus amant quod honestus, ac proinde quod utilis am-
ant propter se. Et utilitatem horum rationum funda-
ri potest in eorum honestate, ut in fidei delectatione ab illa
itaque eadem honestas propter se et sic non amant, quod
utilis, et propter se amari propter beatitudinem, et sic amant, quod
utilis, et tunc in executione non finem sed medium & c.

Argues 3°: ergo omnes delectationes, quae reducunt
ad eundem finem, et eundem speciem: ac proinde autem fidei,
et caritatis essent eundem speciem, quod reducunt ad gra-
tiam, quae bene propter autem fidei, et caritatis est eundem
speciem, et tamen eorum intentiones est eundem
speciem, et propter beatitudinem in intentione
et propter scientiam per tota materia, tunc essent de eodem
speciem & c.

Subsectio 2^a

De bono impossibili & c.

1. Ob: impossibile n. jst finalitare q. ad ius efficien-
 ty: p. q. ut iustitiam efficiat p. condit. et q. ut igno-
 rum e. ex se ad ponendum totum extra causam
 seu in au. sed con. stat q. vult abie. ponere in au.
 id. q. ut negat in no. impossibile: q. d. P. d.

Dig. ius. strictio n. e. efficax i. peccatum q.
 scriptum, q. d. cogit n. fuisse: sed n. fuisse i. totum
 impossibile. q. d. stat. ius. efficax e. totum impossibile.
 Qu. autem. strictio n. e. autem. efficax tantum. inter. q. te-
 dine, id e. peccator ita e. effus. ut in peccatum n. sit factum illud
 nulli mo. comiteret: Qu. licet. talis ius. efficax in. nec-
 diu. ad. distentionem. peccatum. comipon. nam. ut. illud. reddat
 infectum e. inefficax, ut n. p. q. d. q. amari. efficaciter. im-
 possibile. cognitum. ut. impossibile.

2. Ob: impossibile cognitum, ut impossibile
 sub. ditione. in. q. d. possibile. pro. jst. care. finalia. de-
 igne. autem. ditione. naturae. seu. inefficax, id e. q. aliquid. sic
 n. plim. p. placentiam: q. d. q. d. iustitiam. sibi. p. placent. n. p. p. r-
 rent. heri. in. p. amorem. Qu. sibi. ius. Dup.
 licet. erga. se. et. in. huc. amari. cognoscit. a. iustitiam. et
 impossibile: Qu. demum. sibi. p. placent. in. n. e.
 Dei. q. d. in. novum, ut. vno. impossibile.

Arguitur. impossibile. cognitum. sub. ditione. nec
 possibili. tati. n. e. au. tum, sed. est. vno. n. e. au. erg.
 sed. est. imp. q. n. jst. au. amari. sed. a. maret, nec. jst.
 licere. ut. jst. illud. vltim. sed. vltim. nec. jst. dicere. p. l-
 cat. sed. placet. a. Qu. impossibile. illud. e. ut. facte. erg. x.
 tum. n. abie. sed. ditione. ut. p. ut. jst. au. p. placent
 sibi. in. to. ditione. nam. ita. se. licet. ut. p. ad. tum. diti-

on=

onem, ut illud ad unum rationem: sed illud non est
sine vero ratione: quod est ultimum amare. cum illi ra-
tionem.

Quod si ut illud ad unum rationem: sed illud non est
sine vero ratione, se. ut ex ratione, se. secundum, se. impossibile ut
jct. in hac. Si hoc est impossibile ut in capite dicitur Dei: quod
sicut dicitur de ultio, cumque non est explicatum, quod verbum est
et placet et ex parte, non dicitur, quod non dicitur actualiter, sed in se
sicut dicitur, et explicatur. dicitur impossibile, et inefficaciter
cumque non explicatur, quod verbum impossibile, et dicitur ratione
ali, velum placet, etc.

Quod si: et Deus nobis representat, ut ut per
ipsum non possimus illum amare, ut ut per ipsum
sciamus Deum corporeum implere: quod scilicet, et ad hunc
impossibile nobis representat, ut possibile non possimus illud
amare, ut cum non dicitur, si non in alio suppo-
sitione, sciremus Deum, ut corporeum, ad hunc illum po-
tenter amare, ut corporeum, ideo in a nobis et factum
amasti, ut corporeum, quia illum non apprehendimus, ut vere
corporeum, sed ad similitudinem corporis, sed quod ipsum corporeum

Quod si: ultimum Dei, et jct. amare ad hunc im-
possibile sub ratione, quod est possibile: quod non ultimum
creata. Sed non: quod si non hoc iudicium in illud Dei:
si peccata sunt impossibilia, scilicet in me rearis summa
deplendentia: quod rearis tunc est tunc, et rearis per se
preminare cum placencia: item jct. Deus si non plac-
ten in eo, quod si lapis et lignum forent intellectiva et
ultimum heret jct. creari, a quod amari possit, et si dem-
one

omn. et gl'ij hoij n. erat lamnabi; h'ic et gl'ij iraj a quib' amari possit a

¶ Vesp. dij: alij p'raj n. h'ic sibi amulit' fatij, su. idit' natum, nec in sauly h'ic uiderem, et aud'ij aud' rem, et dem' lin' d' u'lyt' n. h'ic dij, q' u'lyt' e' au' d'ij n. u'lyt'ant, s' r'aj aij' it'raj u's, et u'lyt'ij ma'ca

¶ S'ubsec'io

¶ Et lin' d' malo, q' malo

¶ Quid, utrum aij' fuga finaliset a malo, tanquam a ho, a q' fugit, an a b. - pario ut a ho ad q'm. Et res malum q' malum p'raj finalisat q' aij' fuga, ita Cardinalij d' Hugo d' p'ra' tertia, l'ep. 1. n. 20, l'om. d' aia, l'ep. 2. u'ct. 2. q' i. q' illud finaliset, q' mouet u'lyt'ij ad aij': sed malum q' malum mouet u'lyt'ij ad aij' fuga: q' finaliset hoij aij' d'. q' aij' q' aij' finaliset aij' p'raj q' malum q' malum finaliset aij' fuga, s' transitionem eadem i' ras, et tam dignum e' malum fuga, q'm aij' p'raj u'lyt'ij. q' aij' q' aij' n. e' r'aj ad aij' nam si aij' n. appareret, sed est malum q' h'ic u'lyt'ij ad illo p'raj: q' h'ic malum finalisat aij' fuga

¶ Vesp. dij: S. D. Salley, S. J. L. S'rij

¶ id, cuius q'ra aliqd' fit: sed u'lyt'ij n. fugit a ma' b' q'ra, et amore q'rius mali, sed p'raj q'ra, et amore boni - s' t'ar'ij: q' fuga n. a malo, sed a b' finalisat

rect. b^a, n° 2° p^o, quod aliquid finabatur, cum quatuor
die i^o honestum suavitatis, et amari propter se. Sed malum
non potest habere nisi in materia illud axioma p. p.

I. P. Negro intenditur ad malum, quod dicitur
consequi, quod illud non potest appetitum per se, sed per se, quod nec
voluntas amare malum, quod malum est, nec proponi ab illa
ut dignum amore, nisi pro ratione, quod nec voluntas illud amare,
nec pro, quod tale est.

Statuuntur in istis distinctio, et de amari,
quod dicitur in voluntate, ut exerceat suam libertatem, potest amare
malum, quod dicitur. Negro autem, sicut ad hunc, sicut exercere
libertatem amandi, sicut ob amabilem, malum autem, quod malum
non est amabilem, ut quod exerceat suam libertatem, sicut, quod si
vellet, nec ab amore ob amabilem, et ab odio ob odibilem:
si quod autem intendat exercitium suae libertatis in
odioso, tunc iam bonitas, si exercitium erit malum, malum
autem erit ob odibilem, tantum est.

Quibusdam alii peccant ex malitia: quod quod volunt malum,
quod malum est. Negro autem, quod non peccant, ex malitia
dicunt illi, quod non ex ignorantia, et fragilitate, sed ex gloriola
adventitia, et libertate peccant, et quod non recte, quod amant
malum, quod malum est, sed non moventur ex malitia, quod in
nisi ab ob odibilem, sed ab alio bonitate inordinate uti, quod
delectabilia.

Quod dicitur 2°: voluntas est appetit malum, tam sicut
ut mortem, venenum, quod moralia, ut peccatum: quod
malum, quod malum potest temerare autem peccatum non.
Sed quod dicitur: quod illi respondent sub alio modo
sicut, alii, negro autem: in morte, et veneno, illi respondent
nec.

malum speruimus: qđ nōt eam dōctm uolūm: sicut dōctm qđ
 nōt sicut dōctm, nōt sicut (si hoc lōt) nōt eam dōctm: itē
 hōt sicut qđ dōctm, t. dōctm.

¶ Dicitur: uolūm aliqđ ad exercitium libitū re-
 lictū maiorē bō amflicid minas bōm: qđ ē ppter idē
 exercitium pterit amio bō amare in dōctm. Regis
 am, nōt ē: qđ in i. in, n. sicut uolūm eam suam
 dōctm, qđ ē bōm abie, sicut us in a. qđ si intendat
 merum exercitium libitū iam ipum dōt repertari, ut
 bōm.

¶ Dicitur: Regis, pterit, entia rōj, et rēbū pter-
 sint finalitate. I. dōctm: Regis, pterit, et entia rōj. n. un-
 se sumpta n. pterit finalitate: ita d. in Metaphisica dōctm.
 23, sect. b. p. qđ qđ nōt nullam bonitē hōt eam
 qđ mouet pterit: ē p. qđ bonitas ē pterit rēbū
 Regis autem, et entia rōj, n. it. entia, qđ si qđ appetat
 carentiam t. ut hōt aliqđ pterit illam appetit hōt
 nōt medium ad eandem aliqđ mēpōm pterit
 t. impendentem: un. n. mouet t. bonitē talē carentie, sed
 in amore omnōi, dōctm, superiorē sui ē, ad qđ talē care-
 ntia ē uelut medium, imo, qđ qđ appetit ipum n. ē
 mouet ex nimio amore sui ē, ut melius ē. sicut entia
 ut representat n. ē, qđ ita ē.

¶ Dicitur: pterit amant honorem, famam, dig-
 nitatem, qđ nōt entia rōj. Q. hōt n. amare aliqua
 entia rōj, sed hōm nōtū honore et illi pterit.
 N. namqđ hōt, qđ si Regis, et entia rōj summan dōctm
 cum aliqđ bonitē apparentem pterit finalitate, si dōctm
 qđ fame audy uelut nōt in aliqđ entia rōj, in qđ
 sicut

suppositione bonitatis illa mouens erit realis et non
 realis in praesentibus et omnibus rebus, nam ad finali-
 tandum iussu bonitatis apparet, ut in dicitur
 Da. bonitas realis ut iussu admittuntur iussu
 finalitate: primum quia si omnia realia unum possunt habere bo-
 nitatem aliquam, non sicut se sunt, sed sic ut iussu
 ut apparet sic iussu, ita se habet relatio Magytri, Dicitur
 Sed non obstat, quod non intendatur per se a natura, sed ut
 tunc praesentibus, nam ad perfectionem suam, si non intendatur, si
 non habent aliquam bonitatem et perfectionem ut supra dicitur
 quod si eam non habent tunc non possunt finalitate.

Sectio 5^a

Finis sit uia causa

Dicitur: Quod finis sit uia et realis causa. Dicitur mu-
 tum hic de nomine sicut finis: ut in dicitur: si
 si uiam realem intelligat in fine producat etiam finis
 non est uia realis: ita finis dicitur quod non est: ubi
 dicitur neminem in hoc sensu affari finem esse uiam
 realem: primum quia non intendit, imo aliquid impos-
 sibile non potest producere: quod non est uia,
 et realis causa.

Dicitur in dicitur, in dicitur, dicitur 23, recte in
 uia est aliquid per se et essentialiter dependet a prae-
 sentibus sed esse agitur liberi in se habet in finis: quod
 hic est uia realis dicitur etiam: si aliquid depend-
 eat, tanquam a in dicitur in fluente deo, si tan-

gm

qm a mouente, nego mai: finis n n influit phie, sed
tantum mouet, do q n e a phia, e natura v

Sic iter: finis n fite, sed ut mouet ut p m:
q cuia ca a Reg v m in sensu p pta obij, qm
in diu'ti finem n fite, sed ut mouet ut p m: ut
intelligit, qd ut p m: ut, et realis moueat in strom
posita ca, et reali cognitione bonity, q e in ipso fi-
ne, qm ut ta illa m dco phia pcedat a ut p m:
ad dco autem ut metaphoric: de m qm dco phia dco ut
n iam finalem applicant hoc ne men, e desinio-
nem ca ipm fini metaphoric a

Sic 2o dco n p iam realism intelligit ia mo-
uere n got phie, sed intensionalis mouente cogno-
ne reali finis e ia realis, et intensionalis: p m: qm in
hoc sensu p m: ppter dco ut iam v m: ia: sed
ut p m: e p m: ppter finem: qm finis e ia
ia in hoc sensu

Sic 3o: qm effi dyndet a fine a pri-
ori in fin e s r uari: qm finis e ia ia dco,
mouere nihil aliud e qm care: sed finis ut mouet
ad sui aspersionem et ad electionem meliorem in
dco ad idem secundum qm dco. Vn dicit Aug.
p m: finem utari iam realism, in tentionalem, qm
mouet p iam, et realism aspersionem dco, a q
scit i lly qm, nq ad v m: ut realis in tentionalis
v m: v m: realis, imo nec ad v m: iam ph-
iam, ut p m: in dco

Dypon: finis n n e ca realis, n n e ca
ex

Dicitur: quod si finis causalitatis est causalitatem
 finis... quod si finis causalitatis est causalitatem
 ad id quod est subordine... in Magn. hys. 23. ut
 in 1. frig. in phisic. hys. 2. n. 92. pr. quod talis
 hic via requiritur ut sit causalitatis finis...
 Apparet: quod causalitatis est... ut dependentia...
 aut aliis... in quod... causalitatis finis...
 quod causalitatis efficientis... in actu...
 in causalitatis... in actu...
 quod causalitatis finis... in actu...

Et hoc causalitatis... ut ad metaphorice...
 quod reale... sed quod... metaphorice...
 talis... ut... dum... in finem...
 in... dicitur... hoc motus...
 talis... quod... in... motus...
 in... actionis...
 quod... in...
 notandum...
 quod... actionem...
 quod... ab agente...

Superius: quod si amor...
 a suo fine...
 Dicitur: si...
 quod...
 medeante...
 ab illo...
 pendere...

pendere, nō ab hoc, nō ab alio efficiente, id ē uolūte. qd
si sit dñi et amore, nō ulla causa finis.

¶ Vero ratio: rās ē, qd aij in pñe sit pe-
ndet a uolūte, ut si a, mediante aoi, et nullo mōim-
mē, in pñe, nō ab hoc, nō ab alio agente, id ē uolūte,
ia lēn Dicitur pendere, at us in finis, nō sit pendet
ut a iā, mediante aoi, id ē inā, ut a tō iustificanti,
ijē nullo mō uariari pōt talis finis, qd uariet aij, sicut
nō pōt uariari sctam med cognitionis, qd uariet ijsa
uolūte.

Ex dictis in pñe causalitatis finis nō consistere
in bonitate ipsius finis, qd ipse mouet uolūtem, qd bo-
nitas uolūtem finem in sū ē causalitatis, ut aliqd am-
plius addit, et si sit dependentia dēt pñe et pñe rei
dependentis, qd nō ē ipse finis.

¶ Quare, qd sit causalitas circa media, in
pñe nō consistit in entitate finis, nec in eius inter-
uentione: rās ē, qd oīa hāc dari possunt, qd media
lētā executioni: sed nulla causalitas ē. Dicitur
pñe ē sine uolūte, qd nō ē dñi nō uolūte
causalitas medicinalium in electione ipsorum, rās ē
qd pñe mēi clāto uolūte, qd t factu ponant
media, et qd mutat uolūtem, et qd impedit, ne
creget media, qd in pñe.

¶ Si qd causalitatis finis consistere, et media, et
in ipsa aīe externa medicinali, et in uolūte interna
eligente et media ppter talē finem, qd tūa, nec
Dicitur pñe dari, qd dēt causalitatis finis, et ta-
lia media: pñe, qd nihil aliud apparet, in qd pñe

causae potest esse. qd. t. a. q. illa causalitas denotat
 causam ex intentione finis, electione mediorum, et ex
 ipso medio in executione facti. ~

Sup: statim eadem intentione rationis eadem ele-
 ctione deambulatio, et eadem executione deambulatio prosum
 ut hinc aliam uelut eam mediorum propter alium
 finem, V. g. propter recreationem: Sed tunc non habet eadem cau-
 salitatem a. i. sine intentione qd. causalitatem illius mediis non
 dicitur in illis rationibus numeratis. ~

Quando min: qd. in tali in habet causa-
 litatem primi finis, qd. et si ponatur alius finis ad quod, ut
 in media causantur propter primum finem, et si non propter
 illam, qd. ut infra dicam, possunt dari duo fines
 ad quod in eisdem mediis: qd. in illo in dapplex cau-
 salitatem, una includit executionem mediorum, et electio-
 nem mediorum propter unum finem, et alia includit ca-
 nonem executionem et aliam electionem eorundem me-
 diorum propter alterum finem, ut illa causalitatem sit in-
 ad quod dixerunt, qd. hic dicunt dirigunt electionem medio-
 rum, propter dirigunt fines, qd. hic non inducunt ipsam ex-
 ductionem eorundem mediorum, non dixerunt. ~

Quod si illi duo fines amantur unus autem, seu
 unica intentione, electioque, et executio mediorum fuerint
 et unica, tunc habet unica causalitatem ad quod qd.
 eadem qd. d. d. hinc finis, seu ad quod in autem in ad quod
 seu finis in autem 2. qd. autem electionem fuerint duo tunc
 erunt due causalitatem in ad quod. ~

Substitutio 2. ~

De effectibus et finalibus

Quidam, qui sunt propter finem et effectum, alii in parte usque
effectum dicuntur illi, qui sunt imminenter à usque: imperator
dicitur illi, qui non est propter usque, sed aliter propter à usque
in parte: hi sunt deambulantes, et iustitias partem, non nego
propter autem est non effectum immantem, et imperator, et haec
alibi

Quidam effectum à usque, alii spectant ad ordinem intentionis
onem, alii ad ordinem executionis, ad ordinem intentionis spectant
res illi, qui antecedunt executionem, et negationem finis, quia
est amor simplex, et silentia ipsius finis, et deinde
nam, et intentionem effectum illius, et imperium, quod
est movet istum, ut illi proponat media, et electio
mediorum, quod videtur magis magis accommodat, et hic claudic
et serie, et ordo intentionis, sequuntur postea autem spectant
ad ordinem executionis, quoniam est intelligit autem, quod usque
se ad alios propter applicat ad regulanda media, et pro
mediorum executione, et sequitur, seu propter finem, tandem
fructus, et gaudium, et illis iam propter

Quidam: et sic autem effectum à usque sunt effectus
et finalis. D. effectus ita D. P. L. Hurstadius, Tub
ing, etc. in Nephicia, cap. 23, sect. 3^a, no. 5. in pa
illi sunt effectus finis, qui sunt propter eius bonitatem
ad voluntatem determinatam ad effectum in se omni illi
et actus, propter bonitatem finis, tanquam pro
propter rationem mediam: ego omnes et effectus
finis

qui ferit fructu multo - quod fructu suadabit
in - tempore suo